

Musta Helmikuu

KATJA MALIN-KAARTINEN

© Katja Malin-Kaartinen

ISBN 978-952-68715-0-9

Taitto: Janne Lahtinen, Grafinote Oy

Paino: Picascript Oy

2. painos

Tuusula 2016

SISÄLTÖ

Myrkkymieli	5
Tärisen	6
Hiillos	7
En näe värejä	8
Ahdistus ajelehtii minussa	9
Otti omansa pois	10
Kumisaapasjalkainen poika	11
Suorita surusi	12
Sinä säilyt	13
Enkelit odottavat sinua	14
Ikirouta.	15
Mitä meille jää.	16
Isän poika	17
Raja.	18
Se	19
Arkku.	20
Hetki	21
Osalliset	22
Välitilassa	23
Petolinnut haaskalla.	24
Anna anteeksi	25
Elämää parsimassa	26
Meuhkaava mieli	27
Viisas mieli.	28
Surun hetkellä	29
Hiljainen huone	30
Olisi pitänyt	31

Rakkaat	32
Itketkö kanssamme	33
Maailma ei odota meitä	34
Epätietoisuus.	35
Kuka kaipaa lohduttajaa?.	36
Pieni rakas pumpuliposki	37
Hän kulkee kanssani	38
Kirkastus	39

MYRKKYMIELI

Sattuu.

Niin helvetisti sattuu.

Pimeys valtaa kehon.

Mieli on myrkkyä täynnä.

Vatsa heittää volttia.

Sitten olen taas aivan turta.

TÄRISEN

Silmänräpäyksessä kaikki muuttuu.

Maailma lakkaa olemasta.

Mikään ei liiku.

Jähmetyn paikoilleni,

korvissa soi hätäntynyt huuto.

Vain sisäinen tärinä pitää minut elossa.

HIILLOS

Sammunut liekki,
Hiljaa hiipuva hiillos.
Se olit sinä.

EN NÄE VÄREJÄ

Värit ovat paenneet minusta,
edessä vain harmaa näkymä ja musta maisema.
Valot ovat muuttuneet varjoiksi.
Näenköhän enää koskaan värejä?

AHDISTUS AJELEHTII MINUSSA

Ahdistus ajelehtii minussa,

menee soluihin saakka.

Möykky rinnassa,

tunnen tukehtuvani.

Kuinka elämä saattoikaan sinua niin kaltoin kohdella.

OTTI OMANSA POIS

Isä taivaan otti omansa meiltä pois.
Eikö sillekään mikään riitä?
Nyrkkiäni heristän sellaiselle isälle.

KUMISAAPASJALKAINEN POIKA

Vikkelä kumisaapasjalkainen poika seisoo keskellä suurta pihaa.
Maailma vielä avoinna,
mieltii mitähän jekkuja tänään keksisi.
Virne kasvoillaan, hymy huulillaan, silmät sikkurassa.
Kaunis ja ihana poika.

SUORITA SURUSI

Mahtavilla ohjeilla ja näppärillä neuvoilla jalostetaan surevaa.

Tee niin, älä tee näin.

Jatkuvaa analyysiä ja arviointia.

Nyt pitäisi jo ryhdistäytyä!

Sure vain, mutta jatka elämääsi.

Tajutkaa jo, ei surua voi suorittaa.

Minä suren omalla tavallani.

Enkä kysy siihen lupaa keneltäkään.

SINÄ SÄILYT

Sanotaan, että muistot säilyvät ja kantavat vaikeuden aikojen yli.

Ei se niin ole.

Sinä säilyt ja kannat minut läpi tämän mielettömyyden.

Muistot saattavat haalistua mielessäni, sinä et.

Senkin tähtisilmä.

ENKELIT ODOTTAVAT SINUA

Taivaassa vietetään juhlia.

Enkelit nauravat ja tanssivat,

heittävät vottia punaisissa kukkamekoissaan.

Ne odottavat malttamattomina uutta sisarusta enkeliperheeseen.

Kiirehdi jo, sinua ne odottavat.

Vieläkö ihmettelet miksi enkelit hurraavat ja riemuitsevat.

Minä en.

IKIROUTA

Valkoinen helmikuu.

Kohti kevättähän meidän piti mennä.

Se puhelu sinkosi minut takaisin syksyyn.

Pimeä märkä kuoppa nielaisi minut ammottavaan kitaansa,
löi vasten kasvoja, piti kuristusotteessaan.

Sinä kuolit pois.

Ja kevät on ikiroudassa.

MITÄ MEILLE JÄÄ

Mitä meille jää, kun sinä olet poissa.

Mieletön ikävä.

Mahdoton kaipaus.

Kyynelillä täytetty valtameri.

ISÄN POIKA

Isä piti pojastaan huolta.
Kantoi murheet, nauroi ilot.
Isä katsoi poikaansa ja toivoi,
voi kunpa elämä sinua lempeästi kohtelisi.
Antaisi sinulle rohkeutta rakastaa,
varovaisuutta pysyä pahasta poissa.
Poika epäröi.
Hapuillen ja horjuen kulki kuitenkin eteenpäin.
Isä jaksoi uskoa, kyllä tässä vielä hyvin käy.
Paremminkin olisi voinut käydä,
mieltii isä nyt lapioidessaan multaa uurnan päälle.
Ei vanhempien tehtävä ole haudata lapsiaan.

RAJA

Älä sano minulle että ymmärrät,
jos et ole kokenut samaa.
Älä yritä helpottaa oloani keksimällä vielä kamalampaa tarinaa.
Älä kerro minulle kuinka minun pitäisi olla,
koska se saa minut tuntemaan itseni typeräksi.
En aio lohduttaa sinua kertomalla,
että kyllä minä pärjään.
Se sinun on vain kestettävä.
Minulla on rajani.
Ja pidän huolen siitä, ettet sinä astu sen yli.

SE

Aina Se nauroi ja kertoi tarinoitaan.

Ihmiset viihtyivät Sen seurassa.

Seuramies, sitä Se oli.

Se tahtoi kaikille hyvää.

Ehkä juuri siksi Se unohti itsensä, ei enää tiennyt miten olla.

Tyhjiötään Se yritti täyttää kaikella järjettömyydellä.

Ja sitten tuli se järjetön kuolema.

ARKKU

Arkussa makaa mies, katseilta piilossa.
Olisi niin helppoa raottaa kantta ja kurkistaa miltä mies näyttää.
Tarkistaa, ettei ole tapahtunut virhettä.
Varmistaa, että mies todellakin on siellä.
Kansi pysyy kuitenkin kiinni,
enkä minä saa epäilykseltäni koskaan rauhaa.

HETKI

Voisinpa tulla luoksesi,
silittää hiuksiasi.
Kädestäsi kiinni ottaisin,
parantaisin pahan pois.
Ja sen pienen hetken jaksaisimme tätä maailmaa.

OSALLISET

Pelkurit avatkaa jo suunnen.

Toitottakaa totuutenne.

Muuten olette osallisia.

VÄLITILASSA

Hautausmaan poikki kulkee kalpea nainen.
Jalat juuttuvat kiinni saveen.
Väsyneet silmät etsivät omaansa.
Valon johdattamana seisoo mustan kiven edessä.
Maa otti ruumiisi, taivas varasti sielusi.
Ja minä olen välitilassa.

PETOLINNUT HAASKALLA

Ne katsovat oikeudekseen tehdä tästä paljasta ja julkista,
kaikkia koskevaa.

Lässyttävät kirjoituksillaan, hakevat huomiota itselleen.

Mässäilevät kuolemalla ja esittävät typerää kysymyksiään.

Petolinnut haaskalla.

Ja luulevat vielä olevansa hienoja ihmisiä.

Joko saa oksentaa?

ANNA ANTEEKSI

Sairaalan ovista sisään.

Letkut ja laitteet kiinni.

Kuolema leijailee huoneessa.

Enkä minä kyennyt edes katsomaan sinua.

Anna anteeksi.

ELÄMÄÄ PARSIMASSA

Hän ei selvinnyt.

Ei pysynyt hengissä.

Me jäljelle jääneet räpiköimme,

parsimme kasaan elämäämme.

Täydestä elämästä on turha enää edes haaveilla.

MEUHKAAVA MIELI

Mieli lähetti minulle signaalejaan.
Koitti valmistella kohtaamaan tulevaa kauheutta.
Yritti kertoa, kohta sattuu enemmän kuin koskaan.
Meuhkasi mennen tullen, eikä jättänyt rauhaan.
Sitten saapui myrsky.

VIISAS MIELI

Viisas mieli piilotti kuoleman,
ei sitä ole tapahtunut.
Pieninä palasina se syötti minulle totuutta siitä,
ettet enää koskaan palaa.
Minua se yritti suojella.

SURUN HETKELLÄ

Surun hetkellä huomaan olevani yksin.
Monet luotani luikkivat pakoon,
eivät tienneet miten kanssani olla.
Lempeä katse ja käden hipaisu olisi riittänyt.

HILJAINEN HUONE

Perhe istuu huoneessa,
hiljaisuus hiipii nurkissa.
Aika on pysähtynyt,
odottaminen tuntuu sietämättömältä.
Ne raukat odottavat rakkaansa kuolemaa.
Viimeistä hengenvetoa.

OLISI PITÄNYT

Kyllä se kaduttaa,
kaihertaa kovasti mieltä.
Sinun takiasi minun olisi pitänyt tulla.

RAKKAAT

Kylmä tuuli puhaltaa mereltä.
Pimeällä hautausmaalla loistaa kynttilä.
Rakkaat nukkuvat siellä.

ITKETKÖ KANSSAMME

Mitähän sinä ajattelet katsoessasi meitä nyt.
Näetkö hädän meissä,
tunnetko musertavan surun.
Itketkö kanssamme yhteisen matkamme päättymistä.

MAAILMA EI ODOTA MEITÄ

Joka aamu aurinko nousee,
herättää nukkuvan kaupungin.
Ihmiset vilistävät töihinsä,
elämä menee menojaan.
Tipuimme kyydistä,
eikä maailma jaksa odottaa meitä.

EPÄTIETOISUUS

Se on kuin mato,
joka nakertaa sisusta.
Se on kuin kehä,
jossa pyörin päämäärättömästi.
Se on kuin labyrintti,
josta en löydä ulospääsyä.
Se on tuhoava tunne,
joka tappaa voimallaan.
Se on valtava hyökyaalto,
jonka imusta ei selviä.
Jääkö sen alle?

KUKA KAIPAA LOHDUTTAJAA?

En kaipaa osanottoja,
en surkuttelevaa sääliä.
Eivät voivottelut minusta vahvempaa tee,
vaan painavat yhä syvemmälle syövereihin.
Kauniit sanat menettävät merkityksensä,
saattavat jopa satuttaa.
Olkaa ihan hiljaa vaan.
Kuka kaipaa lohduttajaa?

PIENI RAKAS PUMPULIPOSKI

Pienellä pumpuliposkella on nauravat silmät.
Ne säihkyvät ja säkenöivät,
viisautta täynnä olevat silmät.
Pieni rakas pumpuliposki,
elämäsi on täytetty rakkaudella.

HÄN KULKEE KANSSANI

Hän kulkee kanssani tämän kauhean matkan,
kantaa turvaan kun olen heikoimmillani.

Kuulee sanojen taakse,
antaa aikaa hiljaisuudelle.

Lohduttaa surussa,
tarjoilee teetä.

Kuinka minua onkaan siunattu.

KIRKASTUS

Pahimman tragedian keskellä se kirkastuu.

Vain rakkailla on merkitystä.

Elämä ei ole varmaa.

Ja rakkaat ovat vain lainassa.

Runokirja kertoo läheisen ihmisen kuoleman aiheuttamasta järkytyksestä, tuskasta, pelosta, ahdistuksesta, vihasta, luopumisen vaikeudesta ja surusta.

Toivottomuuden keskeltä voi kuitenkin löytää myös pilkahduksen valoa.